

DIRECTA

“No s'ho ha carregat el franquisme això, no crec que s'ho pugui carregar un caprici de cinc minuts”

Entrevista a Jordi Carrió, mestre i gestor cultural. Vinculat als moviments veïnals per la recuperació de les Cotxeres de Sants i l'Espanya Industrial i al moviment de renovació pedagògica Rosa Sensat fins 1982. Va ser Gerent de Museus de Barcelona

[Jesús Rodríguez](#)

23/05/2015

Perquè és important ubicar-hi la seu del Museu de les Ciències Naturals al Castell dels Tres Dragons?

Ningú es planteja quin projecte hi podríem posar al Palau de la Música Catalana, per més problemes que recentment hagi tingut. El seu és un projecte musical, per favor, el projecte ho té inoculat. Qualsevol persona que respiri o li circuli la sang des del punt de vista nacional, qualsevol persona que pensi que hem de tenir unes estructures d'Estat, que defensi l'essència del coneixement científic i defensi que això s'ha d'explicar als ciutadans, té clar que el Parc de la Ciutadella és un Parc lligat a la ciència, i que és la millor seu que pot tenir al futur Museu Nacional de Ciències Naturals. Si volem fer una altra cosa, per exemple, una casa dels contes més enllà del món de l'ensenyament i volem fer un projecte cultural relacionat amb els contes, doncs molt bé, s'ha de trobar un lloc. No s'ha de desplaçar ni l'Institut d'Estudis Catalans de la seva seu ni l'actual Museu de Ciències Naturals de la seva.

Però ara l'exposició permanent està al Fòrum, no?

Defensem la importància del patrimoni científic. Així com a l'edifici Blau (Fòrum) expliquem el planeta Vida, aquí a dins de l'edifici del Castell dels Tres Dragons hi tenim els fons i la recerca. Hi tenim les vitrines amb les que l'any 1917 hi teníem posades les peces. En un museu com el de Berlin, un dels museus de ciència més importants del món, hi ha moltíssimes vitrines de començament del segle XX. El museu Martorell ha de servir per explicar, no la història de la ciència, sinó la història de la ciència vista des de Catalunya i la història del propi Museu. S'ha d'explicar la importància dels germans Salvador, per exemple. A Montjuïc hi ha l'Institut Botànic i el Jardí Botànic que es va obrir l'any 1992. A l'Institut Botànic es guarda un herbari i una biblioteca històriques, d'una importància enorme a nivell europeu, d'una família del 1700. Hi havia uns austracistes que es dedicaven a fer cartes a mà, tenien relació permanent amb els científics europeus i es dedicaven a cuidar una biblioteca. A treballar amb això i a fer un herbari importantíssims. Aquest museu nacional que hem de construir seria un museu que tindria espais importants a la Ciutadella, a Montjuïc i al Fòrum. La seu institucional, emblemàtica, ha de ser a la Ciutadella, al Castell dels Tres Dragons, difícilment pot estar representada a l'edifici Blau (Fòrum), malgrat que l'exposició permanent Planeta Vida és absolutament extraordinària i l'explicació està molt ben feta.

Et preocupen les intencions del consistori?

En aquest moment un model integral d'aquests quatre edificis (castell, hivernacle, Martorell i Umbracle) plantejat clarament des d'una instància pública jo no el conec. Encara que des de la responsabilitat concreta de la política cultural de l'Ajuntament s'estigui iniciant un projecte en relació a la casa del conte, quan els responsables de cultura de l'Ajuntament es plantegin seriosament aquesta qüestió crec que buscaran un altre lloc per fer un equipament en relació als contes. Si no s'estudia en profunditat o no es té prou respecte per la feina d'Estat que va fer la Mancomunitat, es pot arribar a pensar que aquest edifici on hi ha hagut vàries coses, s'hi pot posar qualsevol cosa nova. Estudiem-ho. El proper equip de govern el que ha de fer és cridar aquestes persones que hi han pensat i no partir de pressupòsits que no tenen cap arrel. Els arbres per créixer s'han d'arrelar, qualsevol projecte ha d'estar arrelat. És el cas del museu d'història natural de París o de Copenhaguen.

I el tema pendent d'un lloc per les col·leccions ?

En el moment de l'Exposició Universal de 1888, es van fer uns pavellons on hi ha ara l'antic edifici dels Jutjats el Palau de les Arts i just al davant el Palau de Ciències. Això es va enderrocar. Tenia un aspecte similar al Palau de Justícia. Ara l'edifici de jutjats està buit i s'ha d'enderrocar perquè té aluminosi, ho hem de veure com un solar. El més racional és construir-hi de nou fins on la llei ho permeti. O sigui, aquest problema pendent de trobar un lloc on posar les col·leccions el tindriem resolt al costat mateix d'on ara hi ha el Museu. Personalment tindria un somni, que és que si no pot ser tot, en part, a la part més propera al parc amb una solució de foradar per sota el carrer Pujades, es pot construir l'edifici de les col·leccions i comunicar-lo per sota amb Castell dels Tres Dragons, l'hivernacle, el Martorell i l'Umbracle. Tindriem la seu central del Museu Nacional.

Ho veus viable?

Prefereixo un somni que respecti aquestes tradicions, que les posi al dia, que no una improvisació en relació al món del conte. Les mateixes famílies que vindrien amb els nens també poden venir a conèixer la natura i aprendre què és el parc i que ha estat el parc al llarg de la història, a vegades recuperar és també recuperar l'explicació. Solucions n'hi ha moltes. El que no hauríem de caure és en un error en el moment d'iniciar el camí. Si es cau en l'error de pensar que el futur Museu Nacional en té prou amb l'edifici Martorell per explicar la història de les ciències naturals a Catalunya, la del propi museu i la del Parc com a Parc de Ciència i que ens podem inventar algun altre projecte de gran utilitat per l'edifici dels Tres Dragons, arribarà un dia que ens penedirem, molts, començant per la comunitat científica. Espero que quan arribi el moment clau la comunitat científica es faci sentir.

Ara doncs, hi ha dos projectes per un mateix edifici...

La solució s'ha de trobar sense plantejar-ho com a dos projectes d'igual nivell contraposat, perquè no ho són, des del meu punt de vista personal una cosa està fonamentada i l'altre és un caprici. Un caprici respectable, però és una idea que cal estudiar si cal i un cop estudiada si cal, cal veure on. Jo entenc que des del punt de vista de la imatge descontextualitzada, que EL PAIS va publicar, treta de la història, treta de

l'espai concret i treta de tot arreu, aquesta imatge de la lluna plena, amb el cel negre, damunt d'aquest edifici amb punxes, té un aspecte conte de fades, de conte de Harry Potter, però vist des d'un punt de vista nacional, que és des d'on ho hem de veure en el sentit cultural de la paraula, en el sentit dels geògrafs, no ho hauríem de veure així. No es pot llançar a la brossa una feina que ens ha arribat en condicions fantàstiques cent anys després, la feina de la Mancomunitat i la de tots els científics que hi segueixen treballant...

De tota manera sóc optimista. No puc imaginar el futur alcalde o alcaldesa de Barcelona escoltant la opinió de les entitats que vàrem fer les jornades de reflexió de l'any passat i escoltant a la comunitat científica, per, tot seguit, carregar-se la tasca històrica de la Mancomunitat encara viva i carregada de futur.

No imagino que es pugui arribar al final amb la història de disgregar una realitat, la del Parc i el Museu, que fins avui ha arribat fins on ha arribat, gràcies, en els seus inicis, a l'Ajuntament i a la Mancomunitat d'ara fa 100 anys, on hi trobem aquells representants que amb menys competències que les que es tenen ara, van tirar endavant les principals institucions del país que encara avui funcionen. Gràcies a tots els que des del moment de la seva fundació hi hem treballat. Repeteixo, no puc imaginar cap representant, ni a l'Alcaldia ni a la Conselleria, prenent la decisió de carregar-se la història i el llegat viu de la Mancomunitat. No s'ho ha carregat el franquisme això, no crec que s'ho pugui carregar un caprici de cinc minuts.